

WOLNE FORUM

Z listów do redakcji

Odszedł generał lotnictwa z Siar

SIARY. Józef Tenerowicz urodził się 12 lutego 1931 r. w Siarach, w rodzinie Marcina, rzemieślnika, i Wiktorii z domu Woźniak. W 1944 ukończył Publiczną Szkołę Powszechną w Gorlicach, a w 1948 Państwowe Gimnazjum im. Marcina Kromera. W 1949 – w systemie wieczorowym – Liceum Ogólnokształcące w Dęblinie.

Do Wojska Polskiego wstąpił ochotniczo po zdaniu egzaminów do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Powołany przez WKR Jasło, służbę rozpoczął 27 IX 1948.

Po ukończeniu Oficerskiej Szkoły Lotniczej promowany 15 lipca 1951 w Dęblinie na stopień podporucznika przez płk. pilota Szczepana Ścibiora. Ponadto ukończył: w listopadzie 1957 Lotniczo-Taktyczny Kurs Dowódców Pułku w Ośrodku Szkolenia Lotnictwa Myśliwskiego w Lipiecku w Związku Radzieckim, w lipcu 1965 Akademię Sztabu Generalnego im. gen. broni Karola Świerczewskiego w Warszawie, 29 kwietnia 1972 kurs poddplomowy w Akademii Sztabu Generalnego, w lipcu 1976 Wojskową Akademię Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych Związku Radzieckiego im. Klimenta Woroszyłowa w Moskwie oraz w 1983 Wyższy Kurs Akademicki przy Wojskowej Akademii Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych Związku Radzieckiego.

Uchwałą Rady Naukowej Wydziału Wojsk Lotniczych i OPK Akademii Sztabu Gene-

FOT. ARCHIWUM RODZINNE

Józef Tenerowicz odszedł 26 maja tego roku

ralnego w Warszawie z 28 września 1979 otrzymał stopień doktora nauk wojskowych. Tytuł rozprawy „Optymalizacja systemu szkolenia personelu latającego na bojowych samolotach odrzutowych”.

Odnznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim (1986), Oficerskim (1978) i Kawalerskim (1968) Orderu Odrodzenia Polski oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi (1959).

Posiadał I klasę pilota wojskowego. Dowodzona przez niego 3. dywizja dwukrotnie została wyróżniona w rozkazie szkoleniowym ministra obrony narodowej.

Jako szef bezpieczeństwa lotów zapoczątkował zmiany w metodyce zapobiegania i badań zdarzeń lotniczych, kładąc

nacisk na określenie przyczyn wypadku i profilaktykę, a nie na represjonowanie dowódców, personelu latającego, technicznego i zabezpieczenia.

Nawiązał także bardzo szerokie kontakty ze środowiskami naukowymi, zarówno wojskowymi, jak i cywilnymi, angażując je do prac związanych z poszukiwaniem rozwiązań, które poprawiłyby bezpieczeństwo latania.

Dowodzona przez niego 3. dywizja dwukrotnie została wyróżniona w rozkazie szkoleniowym Ministra Obrony Narodowej.

Jako szef Bezpieczeństwa Lotów zapoczątkował zmiany w metodyce zapobiegania i badań zdarzeń lotniczych, kładąc nacisk na określenie przyczyn wypadku i profilaktykę, a nie na represjonowanie dowódców, personelu latającego, technicznego i zabezpieczenia.

Nawiązał także bardzo szerokie kontakty ze środowiskami naukowymi zarówno wojskowymi, jak i cywilnymi, angażując je do prac związanych z poszukiwaniem rozwiązań, które poprawiłyby bezpieczeństwo latania.

Po przejściu w stan spoczynku pracował w Fundacji „ArtWoj” i w przedstawicielstwie firmy Minolta w Poznaniu.

Był miłośnikiem brydża, sportu i literatury. Wiele czasu poświęcał przydomowej działce.

Tadeusz PABIS